

Dom w kolorze jasny beige

Po przebudowie pracownicy zastali siedzibę jak nową - z dwoma dobudowanymi skrzydłami, przedłużonym istniejącym, a do tego obłożoną piaskowcem. Zastąpiła odpychający niedokończony budynek z nieotynkowanej cegły. Przypomnijmy, że obiekt nie powstawał z myślą o instytucji kultury, ale o kombatantach i organizacjach wojskowych, jako Dom-Pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego. Budowa - za pieniądze m.in. ze składek łodzian - zaczęła się w 1934 roku. Kulturze budowla służy od 1953 roku.

Biuro, które przygotowało projekt aktualnie trwającego remontu modernizacyjnego - Design Lab Architects - w ramach przygotowań przejrzało w Archiwum Zakładowym Urzędu Miasta Łodzi dokumenty związane z siedzibą ŁDK. Można w nich znaleźć wiele ciekawostek, a oto niektóre z nich.

Gdy zwycięzca konkursu na projekt późniejszej siedziby Łódzkiego Domu Kultury - Wiesław Lisowski - przedstawił swój pomysł w 1934 r., ul. Traugutta na tym odcinku nosiła miano Strzeleckiej, a tuż przed budynkiem planowano wytyczyć uliczkę między Strzelecką a Narutowicza, równoległą do Kilińskiego. Elewacja od strony ul. Strzeleckiej miała sięgać prawie do ul. Sienkiewicza - gdyby zrealizowano pomysł, południowa ściana byłaby około dwa razy dłuższa od obecnej. Od strony ul. Sienkiewicza przewidziano główne wejście do zajmującej dwa piętra Sali Zebrań, w której, łącznie z balkonem, mogłoby się zmieścić 1509 osób! W podziemiu od strony ul. Sienkiewicza zaplanowano m.in. schron z częścią przeciwigazową. A od strony Kilińskiego... mieszkania woźnych.

Aleksandra Talaga-Nowacka

Dalszy ciąg artykułu można przeczytać w czerwcowym numerze „Kalejdoskopu”, który jest dostępny w kioskach Ruchu, Kolportera, Garmond-Press, w salonach Empik, recepcji Łódzkiego Domu Kultury oraz w prenumeracie:

<https://prenumerata.ruch.com.pl/prenumerata-kalejdoskop-magazyn-kulturalny-lodzi-i-województwa-lodzkiego>